

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 5P/3/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8614200327
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivo Parada
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2014:8614200327.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, samosudca JUDr. Ivo Parada, v právnej veci navrhovateľa I. M., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX D. XX, proti odporkyňi E. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom D.. hrdinov XXX/XX, XXX XX Svidník, o zníženie výživného na plnoleté dieťa, takto

rozhodol:

M e n í rozsudok Okresného súdu Svidník č.k. 5P/122/2012-34 zo dňa 12.9.2012 tak, že znižuje výživné zo strany navrhovateľa na odporkyňu zo sumy 90 eur na sumu 27,13 eura mesačne od 1.2.2014 do budúcnosti, ktoré je navrhovateľ povinný platiť k rukám odporkyne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred.

Navrhovateľovi n e p r i z n á v a náhradu trov konania a odporkyňa n e m á právo na ich náhradu.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa podaným návrhom proti odporkyňi domáhal zníženia výživného zo sumy 90 eur na sumu 27,13 eura mesačne od 1.2.2014 do budúcnosti.

Svoj návrh odôvodnil tým, že od poslednej úpravy výživného mu podstatne klesol príjem, pretože od 1.2.2013 je iba poberateľom dávky v hmotnej núdzi v sume 62,50 eura mesačne.

Odporkyňa súhlasila s návrhom.

Naposledy o výživnom bolo rozhodované rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 5P/122/2012-34 zo dňa 12.9.2012, na základe ktorého bol navrhovateľ zaviazaný prispievať na výživu vtedy ešte maloletej odporkyne sumou 90 eur mesačne. V čase rozhodovania navrhovateľ podnikal. Z daňového priznania k dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2011

vyplývalo, že otec mal príjmy v sume 7 190,26 eura, výdavky v sume 2 876,10 eura a základ dane v sume 4 314,16 eura.

Z potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Stropkov zo dňa 27.1.2014 je zrejmé, že navrhovateľ od 1.2.2013 poberá dávky v hmotnej núdzi v sume 62,50 eura mesačne.

Podľa § 62 ods. 1 až 3 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva minimálny rozsah výživného vo výške 30 % zo sumy životného minima podľa osobitného predpisu, ktorú musí mať dieťa zabezpečenú vždy. V súčasnosti podľa zákona č. 601/2003 Z.z. o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov činí 30 % výšky životného minima na zaopatrené nepľnoleté dieťa a nezaopatrené dieťa sumu 27,13 eura.

Podľa § 62 ods. 4 a 5 Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späťne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 153 O.s.p. súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Zmenou pomerov podľa tohto ustanovenia treba rozumieť závažné a dlhodobé zmeny predovšetkým tých skutočností, ktoré boli rozhodujúce pre predchádzajúcu úpravu výživného. Za takéto zmeny na strane maloletého treba považovať zvýšenie jeho potrieb

v súvislosti s pribúdajúcim vekom, a tým s jeho fyzickým a duševným vyspíevaním, prípravou na budúce povolanie a pod. U rodičov za takéto zmeny treba považovať zvýšenie alebo odôvodnené zníženie príjmu a rozšírenie alebo zníženie okruhu osôb, ktorým sú povinní výživu poskytovať, ako aj zmenu ich majetkových pomerov. Pritom je treba vychádzať z toho, že životná úroveň detí má byť úmerná životnej úrovni oboch rodičov.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že od poslednej úpravy výživného došlo k zmene pomerov u navrhovateľa v tom, že mu klesol podstatne príjem, pretože od 1.2.2013 poberá dávky v hmotnej núdzi v sume 62,50 eura mesačne. Odporkyňa je študentkou 3. ročníka D. odbornej školy arm. gen. L. D., Svidník. Z uvedených dôvodov súd návrhu vyhovel.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., pretože navrhovateľ, ktorý mal v konaní plný úspech, sa zriekol náhrady trov konania a odporkyňa ako neúspešná účastníčka nemá právo na ich náhradu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na tunajší súd.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Vo Svidníku dňa 7. marca 2014